

CENNETİN NİMETLERİ*

Eüzü bi'llâhi mine'ş-şeytâni'r-racîm.

Bi'smi'llâhi'r-rahmâni'r-rahîm.

El-hamdü li'llâhi hakka hamdihî, nahmedühû bi-cemîi mehâmidih... Lehü'l-hamdü kemâ yebağî li-celâli vechihî ve liazîmi sultânih... Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ hayra halkihî tâci ruûsina seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîne muhammedi-ni'l-mustafâ... Veâlihîvesahbihîvementebiahû bi-ihsânin zevi's-sıdkı ve'lvefâ... Emmâ ba'd:

Aziz ve muhterem cemâat-i müslimîn!

Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin eşsiz, engin, sonsuz rahmeti, bereketi üzerinize olsun... Allah-u Teâlâ Hazretleri şu Mi'rac gecesini cümleliz ve cümlemiz hakkında bâis-i fevz ü necât eylesin... Dünya ve ahiret saadetine erişmeye vesîle eylesin... Nice kandillere ve mübarek aylara, günlere, lütuflara, ihsanlara ermeyi cümleliz ve cümlemize nasib ve müyesser eylesin...

Dünyanın her yerindeki müslüman kardeşlerimizi her türlü musîbetlerden, belâlardan, gâdirlerden, zulümlerden, haksızlıklardan, baskılardan, eziyetlerden, afetlerden hıfz eylesin...

Mazlum ve mağdur kardeşlerimizi kâfirlerin kahrından, galebesinden, esaretinden *an karîbi'z-zaman* halâs eylesin... İstilâya eylemiş İslâm beldelerini kurtarmayı cümlemize nasib ve müyesser eylesin...

---

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

Hayat hayırlı olduğu müddetçe mü'min-i kâmil olarak, alnımız açık, yüzümüz ak olarak, şerefimizle, imanımızla, haysiyetimizle yaşamayı nasib eylesin... Ölümün hayırlı olduğu zamanda, şehadet rütbeleriyle ahirete göçmeyi Rabbimiz cümlemize nasib ve müyesser eylesin...

a. Cennetin Dereceleri

Aziz ve muhterem kardeşlerim! Peygamber SAS Hazretleri,

Muaz ibn-i Cebel RA'dan Tirmizî'nin rivayet ettiğine göre, buyurmuşlar ki:¹

إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مِائَةَ دَرَجَةٍ مَا بَيْنَ كُلِّ دَرَجَتَيْنِ كَمَا
بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَالْفِرْدَوْسُ أَعْلَى الْجَنَّةِ
وَأَوْسَطُهَا وَفَوْقَ ذَلِكَ عَرْشُ الرَّحْمَنِ وَمِنْهَا تُفَجَّرُ
أَنْهَارُ الْجَنَّةِ فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَسَلُّوهُ الْفِرْدَوْسَ

(ت . عن معاذ بن جبل)

(Inne fi'l-cenneti miete derecetini, mâ beyne külli dereceteyni kemâ beyne's-semâi ve'l-ard, ve'l-firdevsü a'le'cenneti ve evsatühâ, ve fevka zâlike arşu'r-rahmâni, ve minhâ tüfeccerü enhârü'lcenneh, feizâ seeltümu'llâhe feselûhü'l-firdevs.)

¹ Tirmizî, Sünen, c.IX, s.74, no:2453; Muaz ibn-i Cebel RA'dan.

Güzel şeyleri anmaktan insanın içi açılır. Peygamber SAS buyurmuşlar ki:

(Inne fi'l-cenneti miete derecetin) “Cennette yüz derece vardır. *(Mâ beyne külli dereceteyni kemâ beyne's-semâi ve'l-ard)* Her bir derece ile öteki derece arası, yerle gökyüzü arasındaki mesafe kadardır. *(Ve'l-firdevsü a'le'cenneti ve evsatühâ)* Firdevs, cennetin en yüksek yeri ve ortasıdır. *(Ve fevka zâlike arşu'r-rahmâni)* Bu Firdevs'in yukarısında da Arş-ı A'lâ, Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin Arş-ı A'zam'ı bulunur.”

(Ve minhâ tüfeccerü enhârü'l-cenneh) “Cennetin meşhur, kimisi süttten, kimisi baldan, kimisi sâfî sudan, kimisi cennet şarabı olan dört ırmağı bu Firdevs'ten çıkar, öteki cennetlere akar, oradaki bahtiyarlar faydalanırlar. *(Feizâ seeltümu'llâhe feselühü'l-firdevs)* Allah-u Teâlâ Hazretleri'nden istediğiniz zaman, Firdevs-i A'lâ'yı isteyin!”

Yâ Rabbi, fazl u kereminden Firdevs-i A'lâ'nı istiyoruz, bizleri Firdevs-i A'lâ'na dahil olan bahtiyarlardan eyle...

Okumak istediğim ikinci hadis-i şerif Buhârî'de ve Müslim'de Ebû Said el-Hudrî RA tarafından rivayet edilmiş. Peygamber Efendimiz SAS buyuruyor ki:²

---

² Buhârî, *Sahîh*, c.XI, s.33, no:3016; Müslim, *Sahîh*, c.XIII, s.461, no:5059; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.XVI, s.404, no:7393; Begavî, *Şerhü's-Sünneh*, c.VII, s.481; Ebû Saîd el-Hudrî RA'dan. *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.VIII, s.415, no:7600.

إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ لَيَتَرَاءُونَ أَهْلَ الْغُرَفِ مِنْ فَوْقِهِمْ
كَمَا تَتَرَاءُونَ الْكُوكَبَ الدَّرِّيَّ الْغَابِرَ فِي الْأَفْقِ
مِنَ الْمَشْرِقِ أَوْ الْمَغْرِبِ لِتَفَاضُلِ مَا بَيْنَهُمْ قَالُوا
يَا رَسُولَ اللَّهِ تِلْكَ مَنَازِلُ الْأَنْبِيَاءِ لَا يَبْلُغُهَا
غَيْرُهُمْ قَالَ بَلَى وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ رِجَالٌ أَمَنُوا
بِاللَّهِ وَصَدَّقُوا الْمُرْسَلِينَ

(خ. م. عن أبي سعيد)

(*Inne ehle'l-cenneti leyeterâevne ehle'l-gurafi min fevkıhim*) “Cennet ehli yukarılarında cennet köşklerinde sefâ süren yüksek, bahtiyar kulları görürler.” Ama nasıl görürler?..

(*Kemâ teteterâevne'l-kevkebe'd-dürriyye'l-gâbirâ fil-ufukı, mine'lmeşrikı evi'l-mağribi*) “Sizin geceleyin parlak yıldızın doğu tarafından batı tarafına doğru hareket ettiğini, yeryüzünden göğe bakarak seyrettiğiniz gibi, o yüksek cennet köşklerinde o bahtiyarların halini aşağıdan yukarıya doğru öyle seyrederek. (*Litefâduli mâ beynehüm*) Aralarındaki mertebe farkından dolayı...” Yâni onların mertebesi yüksek, öyle yıldızlar kadar yukarda... Diğerleri de cennette ama, yerden gökyüzünü seyrederek gibi öyle seyrediyorlar.

(*Kâlû*) Bunun üzerine dediler ki: (*Yâ rasûla'llâh, tilke menâzilü'l-enbiyâ*) “Anlaşıyor ki ey Allah'ın Rasûlü, bunlar peygamberlerin

mertebeleri olsa gerek? (*Lâ yeblüğuhâ gayruhüm*) Peygamberlerden gayrisi bu mertebelere yükselemeyecek mi, başkalarına nasib olmayacak mı acaba?” diye sordular.

(*Kâle*) Peygamber SAS Efendimiz buyurdu ki:

(*Belâ*) “Olmaz olur mu? Peygamberlerden gayrileri de o mertebelere nâil olacak. (*Ve’llezî nefsî bi-yedihî*) Canım, nefsim kudreti elinde olan Allah’a yemin olsun ki, o derecelere bazı bahtiyarlar da erecek! (*Ricâlün*) Öyle kişiler ki, –*ricâl* kelimesinde er kişi mânâsı var– öyle er kişiler ki, (*âmenû bi’llâhi*) Allah’a iman ettiler, (*ve saddeku’l-mürselîn*) ve peygamberleri tasdik ettiler; peygamberlerin yolunda erce, kahramanca yürüdüler. Onlar da o mertebelere erecek.”

Rabbimiz bizi şu fitneli, fesatlı, küfürlü, şirkli, her türlü musîbetin, belânın kaynaştığı, imanımıza hücum ettiği asırda iman-ı kâmil ile yaşayanlardan eylesin... Allah-u Teâlâ

Hazretleri’ne olan imanımızı kavî eylesin... Yakînimizi sâdık eylesin... Ve peygamberlerin hepsini ve hâssaten başımızın tâcı, nümûne-i imtisâlimiz, rehberimiz Muhammed-i Mustafâ’yı hakkıyla tasdik edip, yolunda hakkıyla yürüyüp bu dereceleri alanlardan eylesin...

Cennetteki nimetlerin büyüklüğünü gösterecek bir başka hadis-i şerif ki, râvisi Ebû Musâ el-Eş’arî RA’dır. Müslim (Rh.A) kitabında kayd eylemiştir. Sahih hadislerdendir. Buyruluyor ki:³

³Müslim, *Sahîh*, c.XIII, s.478, no:5070; Ebû Mûsâ el-Eş’arî RA’dan. |

إِنَّ لِلْمُؤْمِنِ فِي الْجَنَّةِ لَخَيْمَةً مِنْ لُؤْلُؤَةٍ وَاحِدَةٍ
مُجَوَّفَةٍ طُولُهَا سِتُّونَ مِیْلًا لِلْمُؤْمِنِ فِيهَا أَهْلُونَ
يَطُوفُ عَلَيْهِمُ الْمُؤْمِنُ فَلَا يَرَى بَعْضُهُمْ بَعْضًا

(م. عن ابی موسیٰ)

(*Inne li'l-mü'mini fi'l-cenneti lehaymeten min lü'lüetin vâhidetin mücevvefeh*) “Mü'min kul için cennette, tek bir içi kovuk inciden bir çadır vardır.” Yâni cennetin çeşitli, akıllara, hayallere gelmeyen, hiç kimsenin duymadığı, işitmediği, görmediği müstesnâ nimetlerinden bir tanesi olarak, bir misâl olarak bilinsin diye Peygamber Efendimiz böyle buyurmuş, anlatmış.

“Cennette mü'minin tek bir içi kovuk inciden bir çadırı vardır.” Bir inci ama, büyüklüğü ne kadar? (*Tülühâ sittûne mîlâ*) “Boyu altmış mildir.” İncinin boyu altmış mil... Müslim rivayet ediyor, sahih rivayet.

(*Lil-mü'minü fîhâ ehlûn*) “O mü'minin orada aileleri vardır, cennet hatunları vardır. (*Yetûfu aleyhimü'l-mü'min*) Mü'min onları birer birer dolaşır. (*Felâ yerâ ba'duhüm ba'dâ*) Birisi ötekisini görmez.” İçi kovuk inciden bir köşk...

b. Cennet Hanımları

لَوْ أَنَّ امْرَأَةً مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ اطَّلَعَتْ إِلَى أَهْلِ
الْأَرْضِ لَأَضَاءَتْ مَا بَيْنَهُمَا وَلَمَلَتْهُ رِيحًا
وَلَنَصِيفُهَا عَلَى رَأْسِهَا خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا

(بخ. عن انس)

(*Lev enne'mreeten min ehli'l-cenneti'ttaleat ilâ ehli'l-ard*) "Cennet ehli olan kadınlardan bir tanesi, eğer dünya ehline çıkıp cemâlini gösterseydi, (*leedâet mâ beynehümâ*) onun ufuktan görülen o cemâli, her tarafı pırıl pırıl aydınlatırdı. Nasıl güneş çıktığı zaman her taraf aydınlanıyor, onun gibi... (*Ve meleethü rîhan*) Ve bu yeryüzünü latîf bir koku ile doldururdu. (*Ve lenasîfuhâ alâ re'sihâ*) Onun o başındaki örtüsü, (*hayrün mine'ddünyâ ve mâ fîhâ*) Başındaki örtüsü, dünyadan da, şu bizim peşinden koşup da birbirimizi yediğimiz dünya metâı ne varsa, hepsinden de daha hayırlıdır." buyruluyor.

Bu hadis-i şerifi Enes RA'dan Buhârî (Rh.A) rivayet etmiş. Râvilerin ismini zikrediyorum ki, adları anılsın, sâlihlerin adları anıldığı yere rahmet iner diye.

Tirmizî'nin Hazret-i Ali Efendimiz'den rivayet ettiği hadis-i şerifte, Peygamber SAS buyuruyor ki:

إِنَّ الْحُورِ الْعَيْنِ يُرَفِّعْنَ بِأَصْوَاتٍ لَمْ يَسْمَعْ الْخَلَائِقُ
مِثْلَهَا يَقُلْنَ نَحْنُ الْخَالِدَاتُ فَلَا نَبِيدُ وَ نَحْنُ
النَّاعِمَاتُ فَلَا نَبُؤُسُ وَ نَحْنُ الرَّاضِيَاتُ فَلَا
نَسْخَطُ طُوبَى لِمَنْ كَانَ لَنَا وَكُنَّا لَهُ

(ت . عن علي)

(*Inne'l-hüre'l-îne yüreffî'ne bi-esvâtin lem yesmau'l-halâiku mislehâ*) “Gözlerinin akı gâyet ak, karası gâyet kara, iri, güzel, müstesnâ gözlü o hûri kızları mahlûkatın benzerini duymadığı bir şekilde seslerini yükseltirler. (*Yekulne*) Derler ki: (*Nahnü'l-hâlidâtü felâ nebîd*) ‘Biz ebedî mükâfatlarız. Bize yıpranma, yok olma, eskime, helâk olma bahis konusu değil... (*Ve nahnü'n-nâimâtü felâ neb'üsü*) Biz Allah'ın nimeti olan ikramlarız. Bizim yüzümüzün güzelliği, cemâlimiz aslâ izâle olmaz. Yâni yaşla, ihtiyarlıkla vs. ile onların güzellikleri aslâ kaybolmaz. (*Ve nahnü'r-râdiyâtü felâ neshatü*) Biz razı hûrileriz, kızmayız. Nasıl emrolunursa razı oluruz. Öyle itiraz, çekişme, cedel vs. bahis konusu değildir. (*Tübâ li-men kâne lenâ ve künnâ lehû*) Ne mutlu bize nasib olan dünya ehli müslümanlarına ve ne mutlu biz onlardan hangisine ayrılmışsak, o ayrıldığımız kimseye!’ derler.” diyor Peygamber SAS Efendimiz.

c. Cennette Rabbimiz'in Görülmesi

Buhârî, Müslim, Ahmed ibn-i Hanbel ve Beyhakî Ebû Hüreyre RA'den ve Ebû Saîd Hazretleri'nden rivayet ettikleri bir hadis-i şerif, bu geceyle de biraz ilgili:⁴

أَنَّ النَّاسَ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ هَلْ نَرَى رَبَّنَا يَوْمَ
الْقِيَامَةِ قَالَ هَلْ تُمَارُونَ فِي الْقَمَرِ لَيْلَةَ الْبَدْرِ
وَلَيْسَ دُونَهُ سَحَابٌ قَالُوا لَا يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ فَهَلْ
تُمَارُونَ فِي الشَّمْسِ لَيْسَ دُونَهَا سَحَابٌ قَالُوا لَا
يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ فَإِنَّكُمْ تَرَوْنَهُ كَذَلِكَ

(بخ.م.حم.ق.عن أبي هريرة)

(*Inne'n-nâse kâlû*) “İnsanlar dediler ki Peygamber Efendimiz'e...” Peygamber Efendimiz'in mescidine böyle toplanırlardı da, bazen sabah-larlardı mescidde... Onun anlattığı güzellikler-den mest olarak uyku bile hatırlarına gelmezdi. Sordular Peygamber Efendimiz'e:

(*Yâ rasûla'llah, hel nerâ rabbenâ yevme'l-kıyâme?*) “Yâ Rasûlallah, biz kıyamet günü

⁴ Buhârî, *Sahîh*, c.III, s.287, no:764; Müslim, *Sahîh*, c.I, s.425, no:267; Ahmed ibn-i Hanbel *Müsned*, c.II, s.533, no:10919; İbn-i Hibbân, *Sahîh*, c.XVI, s.450, no:7429; Ebû Avâne, *Müsned*, c.I, s.141, no:422; Ebû Ya'lâ, *Müsned*, c.XII, s.45, no:6689; Bezzâr, *Müsned*, c.II, s.422, no:8265; Beyhakî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.X, s.41, no:19679; Neseî, *Sünenü'l-Kübrâ*, c.VI, s.504, no:11637; Dârimî, *Sünen*, c.II, s.419, no:2801; Begavî, *Şerhü's-Sünneh*, c.VII, s.453; Taberânî, *Müsnedü'ş-Şâmiyyîn*, c.IV, s.186, no:3072; Ebû Hüreyre RA'dan.

Rabbimiz’i görecek miyiz?”

(*Kàle: Hel tümârûne fi’l-kameri leylete’l-bedri*)
“Siz mehtabın görülmesinde hiç bir şekkiniz, tereddüdünüz, münâkaşanız var mı? Görebiliyor musunuz mehtabı yeryüzünde iken? (*Ve leyse dûnehû sehâb*) Önde bulut olmadığı zaman görmekte bir mânî oluyor mu? Gökyüzünde tepsî gibi bir mehtap var, siz de aşağıdasınız. Bulut da olmadıktan sonra, görmekte bir mânî var mı, tereddüt var mı?”

(*Kâlû: Lâ, yâ rasûla’llah!*) “Tamam, görürüz yâ Rasûllah! Görmemek bahis konusu olmaz, görürüz.”

(*Kàle: Fehel tümârûne fi’ş-şemsi leyse dûnehâ sehâb?*) “Önünde bulut olmadığı zaman, hava kapalı olmadığı zaman, güneşi görmekte bir tereddüdünüz, bir münakaşanız olur mu?”

(*Kâlû: Lâ, yâ rasûla’llah!*) “Hayır, olmaz. Görebiliriz, yâni hiç şekkimiz, tereddüdümüz olmaz.”

(*Kàle: Feinne kûm teravnehû kezâlik.*) “İşte böyle göreceksiniz Rabbinizi...” buyurdular.

Nasıl yeryüzündeki insanlar bulutsuz havada mehtabı görüyorlarsa, nasıl dünya ehli insanlar bulutsuz havada güneşi görüyorlarsa, Rabbimizi de öyle göreceğiz. Rabbimiz bizi böylece kendisini müşahede eden bahtiyarlara dahil eylesin, şu Mi’rac gecesi hürmetine...

Süleyman Çelebi’ye Allah rahmet eylesin, mekânı cennet olsun, derecesi yüksek olsun... Mevlid’inde Mi’rac bölümünde bir beyit almış, Rabbimiz’in Peygamber Efendimiz’e şöyle

dediğini naklediyor. Arapçadaki ifadeleri kendisi okumuş, hazmetmiş, Türkçe olarak söylüyor:

Sen ki Mi'rac eyleyip kıldın niyâz, Ümmetin Mi'racını kıldım namaz.

“Ey Rasûlüm, sen ki çok yüksek bir mertebe olan şu Mi'rac nimetine nâil oldun, huzûr-u âlîme geldin, dergâh-ı izzetime vâsıl oldun, ‘Kâbe kavseyni ev ednâ’ sırrına erdin.

Âşikâre gördü Rabbü'l-izzeti, Âhirette öyle görür ümmeti.

Yâni âşikâre Rabbini nasıl gördün. İşte bu Mi'rac gibi, senin ümmetinin fertlerinin de Mi'racını namaz kıldım.” buyurmuş Rabbimiz.

Namaz işte böyle Mi'rac'dır. Süleyman Çelebi'nin dediği gibi, Rabbimiz her vakit namazımızı, her rekâtımızı Mi'rac eylesin... O zevk ile, o safâ ile, o müşâhede ile namaz kılmayı cümlemize nasîb eylesin... Çünkü Rabbimiz o namazı bize, bu Mi'rac gecesinde hediye ihsân buyurmuş.

d. Allah'a İtaat ve Zikir

Muhterem kardeşlerim, bir hadis-i şerifi yazmıştım. Benim bu camiye gelen aziz kardeşlerim, hepsi zikrin kıymetini bilirler, elleri tesbihlidir, ağızları dualıdır. Bu kardeşlerime bu akşamda bu hadis-i şerifi zikretmek istiyorum.

Peygamber SAS Efendimiz buyurmuşlar ki:⁵

---

⁵ Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.XXII, s.154, no:413; İbn-i Abdî'l-Ber, *el-İstîâb*, c.I, s.491; İbn-i Esîr, *Üsdü'l-Gâbe*, c.I, s.1101; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dımaşk*, c.IV, s.286; Vâkıd RA'dan.

Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.I, s.452, no:687; Abdullah ibn-i

مَنْ أَطَاعَ اللَّهَ فَقَدْ ذَكَرَ اللَّهَ وَإِنْ قَلَّتْ صَلَاتُهُ
وَصِيَامُهُ وَتِلَاوَتُهُ الْقُرْآنِ وَمَنْ عَصَى اللَّهَ فَلَمْ
يَذْكُرْهُ وَإِنْ كَثُرَتْ صَلَاتُهُ وَصِيَامُهُ وَتِلَاوَتُهُ
لِلْقُرْآنِ

(الحسن بن سفيان، طب. كبر. عن واقد؛ ض. هب. عن ابن أبي عمران مرسلً)

RE. 405/4 (*Men etâa'llàhe fekad zekera'llàh, ve in kallet salâtühû ve sıyâmühû ve tilâvetühü'l-kur'ân. Ve men asa'llàhe felem yezkürhü, ve in kesüret salâtühû ve sıyâmühû ve tilâvetühü li'l-kur'ân.*)

Taberânî ve İbn-i Asâkir rivayet etmiş. Peygamber Efendimiz buyurmuşlar ki:

(*Men etâa'llàhe fekad zekera'llàh*) “Kim Allah’a mutî olursa, sözünü dinlerse Rabbimizin, itâat ederse; o Allah’ı zikreden kimse sayılır, zikir ehli sayılır. (*Ve in kallet salâtühû, ve sıyâmühû, ve tilâvetühü'l-kur'ân.*) Kur’an okuması, oruç tutması ve namaz kılması az olsa bile...” Farzları kılıyor, sünnetleri kılıyor, öyle uzun boylu nafile namazlar kılamıyor. Çok namaz kılmasa bile, çok oruç tutamasa bile; itaat ediyor ya, o Allah’ı zikrediyor demektir.

(*Ve men asa'llàhe felem yezkürhü*) “Buna mukâbil, kim Allah’a âsî oluyorsa o Allah’ı

Mübârek, *Zühd*, c.I, s.17, no:70; Saîd ibn-i Mansûr, *Sünen*, c.II, s.630; Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.III, s.561, no:5761; Hâlid ibn-i Ebî Umran Rh.A’ten.

Kenzü'l-Ummâl, c.I, s.671, no:1924; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XIX, s.486, no;21295.

zikretmiyor demektir; (ve in kesüret salâtühû ve sıyâmühû ve tilâvetühû li'l-kur'ân) namazı, orucu, Kur'an okuması çok olsa bile...”

Onun için muhterem kardeşlerim, benim zikir ehli kardeşlerim! “Allah... Allah... Allah... Lâ ilâhe illa'llah... Lâ ilâhe illa'llah... Sübhâna'llah...” vs. Bunların hepsi insanın zihnine Allah korkusunu yerleştirmek için çekiç darbesidir. Çiviye yerine çakmak için, “Takka taka, takka taka, takka tak...” çekiç vurur gibi. Yâni Allah korkusu insanın içine yerleşsin, insanın gönlü uyanсын diyedir. O insan günahlardan kesilmedikten sonra, zikri yok... Allah'a itaati tamam olmadıktan sonra, maksûd hâsıl olmamıştır.

Aletin ne kıymeti var... Elinde otomobilin direksiyonu var, ehliyeti yok, araba kullanmasını bilmez. Veyahut ehliyeti var, arabada benzin yok... Gideceği yere gidemedikten sonra, menzil-i maksuduna ulaşmadıktan sonra kıymeti yoktur.

Allah-u Teâlâ Hazretleri namazlarımızı Mi'rac eylesin... Zikirlerimizi hakîkî uyanıklığa vesile eylesin... Gönüllerimizi uyandırsın, kalp gözlerimizi güçâde eylesin... Gafletten îkaz eylesin... Ömrümüzü fitnelerden uzak geçirmeyi nasib eylesin... Nefse şeytana uydurmasın... Ahir zamanın fitnelerinde helâk eylesin...

Mü'min-i kâmil olarak yaşamamızı nasîb eylesin... Mü'min-i kâmil olarak ruhumuzu, Peygamber Efendimiz'in cemâlini göre göre, cennetteki makamlarımızı göre göre ve dilimizde ol kelime-i tayyibe-i münciye-i mübâreke ki buyurun: “Eşhe-

dü en lâ ilâhe illa'llah, ve eşhedü enne muhammeden abdühû ve rasûlühü” diye diye, iman-ı kâmil ile ruh teslim etmemizi nasîb eylesin...

Bizi şu mübarek gecede, şu caminin kubbesi altında, birbirini seven, birbirine saygı duyan kardeşler olarak topladığı gibi, rûz-ı mahşerde de Peygamber Efendimiz'in sancağı altında böylece haşr u cem eylesin... Havz-ı Kevserinin başında sefâ sürmeyi, o Havz-ı Kevser'den doya doya nûş etmeyi nasîb eylesin... Güneşi gördüğümüz, mehtâbı seyrettiğimiz gibi Rabbimiz'in cemâlini âşikâre görmeyi cümlemize nasîb ve müyesser eylesin...

Bi-hürmeti esrâri sûreti'l-fâtihah!..

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

26. 03. 1987 - İskenderpaşa / İSTANBUL

[Bütün MÜBAREK GÜN VE GECELER
sohbetlerine PDF olarak
ulaşmak için tıklayınız.](#)

SERVER
KÜRSÜ